

Ο άγιος Ραφαήλ χειρουργεί και θεραπεύει στρατιωτικό εν αποστρατεία!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Άγιοι Ραφαήλ, Ειρήνη και Νικόλαος.

Ο συνταξιούχος αξιωματικός Μιχαήλ Ξεπαπαδάκος από το Νέο Ψυχικό διηγείται τα ακόλουθα:

Είχα πρόβλημα κυκλοφοριακό, θρομβοφλετίδα στο αριστερό πόδι μου, με ένα διογκωμένο μαύρο μεγάλο αιμάτωμα στην γάμπα και πρήξιμο στο κάτω άκρο. Σε ένα από τα συχνά ταξίδιά μου προς το νομό Ηλείας για επαγγελματικούς λόγους, στην περιοχή κάτω Αχαγιάς, περνώντας από ένα Εξωκλήσι είδα στην επιγραφή ενός αγνώστου μου Αγίου, του αγίου Ραφαήλ. Η Εκκλησία ήταν κλειστή.

Ξαναπέρασα άλλη μια φορά και άφησα λάδι για τα καντήλια, χωρίς να μπορέσω να προσκυνήσω, γιατί ήταν πάλι κλειστή. Αυτό έγινε τον Απρίλιο του 1988. Πέρασε λίγος καιρός, στις 30 Μαΐου, ημέρα Δευτέρα στις 2 με 2.30 τα ξημερώματα, με έπιασε εκτεταμένη κράμπα στο πονεμένο μου πόδι. Μέσα στους πόνους, μεταξύ ύπνου ξύπνιου βλέπω να μπαίνει στο δωμάτιο μου ένας άγνωστος άνθρωπος με στρατιωτική στολή, μπότες στρατιωτικές, χωρίς καπέλο.

Τα ενδύματά του δεν ήταν όπως των σημερινών στρατιωτών, αλλά πάντως αναγνώρισα ότι αυτή η παλαιά στολή που φορούσε πρέπει να ήταν στρατιωτικού.

Χωρίς να μου μιλήσει, με παίρνει, βγαίνουμε από το σπίτι, προχωρούμε προς τα δεξιά, με πηγαίνει στο 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείου, με οδηγεί στη δεξιά πτέρυγα (όπου αργότερα διαπίστωσα πως ήταν η Νευροχειρουργική Κλινική) και μου έκανε χειρουργική επέμβαση.

Με την εγχείρηση έφυγε όλο το εκτεταμένο αιμαγγείωμα που υπήρχε στο πόδι μου. Με έφερε έπειτα πίσω στο δωμάτιο όπου κοιμόμουν, μου είπε: «Θα αδυνατήσεις 15 κιλά και δεν θα ξαναφάς κρέας» και κίνησε να φύγει.

Τον ρώτησα, «Άγιε μου Εφραίμ, εσείς είσαστε»; (γιατί ευλαβούμην ιδιαιτέρως τον άγιο Εφραίμ της Νέας Μάκρης). Δεν μου απάντησε. Τον ξαναρωτώ άλλες δύο φορές. Δεν μου αποκρίνεται και φεύγει. Διαπιστώνω τότε ότι εκεί που υπήρχε το αιματοαγγείωμα, έμεινε ένα μικρό μελανό σημάδι σαν δακτυλικό αποτύπωμα και, ψηλαφώντας το, έπιασα την ουλή μιας τομής.

Αισθανόμουν ότι βρισκόμουν σε μετεγχειρητική ανάρρωση. Σε δύο μέρες, 1η Ιουνίου, πήγα και έκανα γενική εξέταση αίματος για τα τριγλυκερίδια, τα οποία ήταν η αιτία της θρομβοφλεβίτιδας. Οι εξετάσεις έδειξαν (σε σύγκριση με τα αποτελέσματα παλαιότερων εξετάσεων) ότι είχα 105 μονάδες λιγότερα τριγλυκερίδια. Ο θεράπων ιατρός μου, ο παθολόγος κ. Κυριακού, παραδέχθηκε ότι πράγματι θαύμα έγινε σε μένα.

Δεν γνώριζα, όμως, ποιος Άγιος με θεράπευσε. Σε τέσσερις μέρες, 5 Ιουνίου 1988, Κυριακή των Αγίων Πάντων, λειτουργήθηκα στην Ενορία μου, την Αγία Σοφία Ψυχικού. Ο εφημέριος π. Τρύφων ανακοίνωσε στο τέλος για την κυκλοφορία του βιβλίου η «Ζωή εκ τάφων», που περιέγραφε την ιστορία των τριών Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης.

Δεν ήταν τυχαίο ότι μου είχαν απομείνει ακριβώς τόσα χρήματα, όσα χρειάστηκαν για να προμηθευτώ το βιβλίο.

Όταν διάβασα ότι ο Άγιος Ραφαήλ ήταν και αξιωματικός και μ' αυτήν την μορφή παρουσιάστηκε και σε άλλους ανθρώπους, τότε πλέον κατάλαβα ότι ο Άγιος που με έσωσε ήταν ο Άγιος Ραφαήλ.

Από το βιβλίο η «Ζωή εκ τάφων» του Μητροπολίτη Γουμένισσας, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου κ. Δημήτριου.

<http://bit.ly/2LOzBEk>